

7 tal dia farà un any

Notícia del mes de juny

1 Abans, quan la gent vivia abocada al camp, el juny era sobre totes les coses, el mes de la sega. I tenia, tot plegat, un aire carregat d'essències agrícoles i divagacions literàries sobre les manipulacions del blat. La veu del poble, que sempre s'ha inclinat per la rima fàcil i el rodolí, va confegir una dita inqüestionada: pel juny la falç al puny. És clar que això era abans de que la falç es barregés amb la política. Perquè, des de fa una bona temporada, la falç s'ha convertit en un material suspecte, en una eina de conseqüències normalment imprevisibles: símbol d'hipotètiques revolucions i batalles campals ideològiques. I és que la política es fica per tot arreu. No és pas estrany que els pagesos que volen substituir la falç per un tractor trobin tota mena d'ajudes bancàries.

2 Aquest juny ha estat per damunt de tot, un mes de pilota. I és que a Munic, que els alemanys no sé perquè en diuen Munchen, ves a saber, s'han jugat els campionats mundials de futbol. El país ha seguit a través de la televisió l'apoteosi futbolística i, les famílies, reunides a l'entorn de la petita pantalla han experimentat vertaders èxtasis col·lectius. Durant un seguit d'hores, una mateixa passió ha fet vibrar el cor de pares i fills i ha apaivagat disputes internes i desnivells generacionals: els pares han deixat les nores extres, i els fills les discoteques, mentre les mares preparaven amorosament el sopar. I una aureola de pau i claror ha coronat el sostre de les llars. Tots recordem aquell slogan pietós que deia: «La família que reza unida permaneix unida». Ara es podria dir: «La família que mira futbol unida, permaneix unida». I es podria muntar futbol televisat, cada primer divendres de mes.

3 Han estat molt comentades les raons que han motivat la retirada del general Díez-Alegria. Segons alguns comentaristes tot ha estat una simple qüestió òptica.

4 La gent s'ha tirat a l'aigua. El mes de juny, oficialment, comença la temporada de banys. És clar que hi ha excèntrics que comencen les ablucions públiques el mes d'abril. Però no són representatius. Formen part d'aquest món indesxifrabl i pintoresc de les excepcionalitats. La gent normal, la que menja calent i tres cops al dia, inaugura la temporada el mes de juny. I l'acaba el setembre. I es banya dues hores després d'haver dinat, per allò de la digestió. I pren el sol una bona estona per quedar torradet. I converteix el bany en un ritual, a l'entorn del qual giren totes les festes.

El fet és, doncs, que aquest juny s'ha produït la natural aglomeració a les piscines públiques i s'ha tirat el clor a les privades. I és que l'aglomeració i el clor són inseparables de la piscina. En realitat, si la gent no tingués el costum d'orinar-se a les piscines, no seria necessari el clor, ni el depurador ni res. Però la gent té els seus costums, les seves manies. I per més que es digui, i encara que no estigui gaire bé, la gent es fica els dits al nas i s'orina a les piscines. Què hi farem!

5 Les declaracions sobre la guerra, fetes pel senyor Piñar, han desconcertat el públic. La controvèrsia

sobre si la guerra era acabada o no, ha estat imprevisible, total. Fins ara, l'opinió de que la guerra era acabada i de que no en parlem més era acceptada i general. La discrepància en aquest punt ha convertit el senyor Piñar en un contestatari de la situació.

Per altra banda, una persona tan apreciada, tan ben situada dintre de la contextura orgànica, deu saber el que diu. I llavors, el ciutadà de categoria rasa, l'home esverat i pacífic que cobra cada final de setmana amb paciència i acceptació, queda perplex, pensatiu. Potser no li havien dit mai tota la veritat. Potser es va decidir, ja fa temps, que la guerra continuaria, però d'amagat, per no espantar el turisme. Potser la batalla de l'Ebre s'ha traslladat a les Hurdes per no molestar cap pla de «desarrollo». Tot podria ser.

6 He dinat en un restaurant refrigerat. Ha estat, tota l'experiència, altament positiva. Els restaurants refrigerats són una mena de cambra frigorífica, però amb ornamentació. L'ornamentació vesteix la funcionalitat amb un gruix d'estètica: és el color, la gràcia de les nostres cavernes contemporànies. Consideracions a part, dinar en un saló refrigerat és una experiència riquíssima de suggerències. Deglutir aliments d'aspecte saludable, mantenint el cos a una temperatura exterior escaient, ombrívola, mentre a fora el sol esmicola crestes, constitueix un bé desitjable, un instrument d'estabilitat social. Un home refrigerat serà sempre un home moderat, deferent, correcte. Amb una clara propensió a la dreta. De fet, el tarannà polític és una qüestió de temperatura. Solzenitsin era comunista abans de viure a Sibèria. Allà es va refredar.

7 Henry Kissinger ha posat un pedaç a la guerra que practiquen, amb una constància remarcable, els jueus i els seus veïns. Kissinger, que de petit degué ser una mena de Charlie Brown amb ulleres, fa temps que corre com un desesperat darrera el colom de la pau. És un home erudit, pacient, tossut, incansable. És un home que firma els tractats de pau amb la naturalitat del que ho ha fet tota la vida. Té fama de diplomàtic i d'enamoradís. De la seva vida amorosa n'hem sabut, de tant en tant, notícies servides per la premsa sentimental. Aventures, sortides amb dames més o menys conegudes, situacions de caire sentimental... El que no s'ha dit enlloc és que la seva activitat galant era perfectament lògica en una persona que deu passar la vida predicant, fins i tot amb l'exemple, allò de: «feu l'amor i no la guerra».

8 A Portugal tenen problemes. Durant tot aquest mes de juny les notícies sobre Portugal han estat pessimistes, insistents, reiterades. Donava la impressió que, quan el programa de televisió anava flux de notícies, algú deia: Poseu-hi allò de Portugal. I posaven allò de Portugal: que si les vagues del sector tal, que si les vagues del sector qual, que si la crisi, que si els soldats rondinen per no anar a l'Àfrica, etc. De fet no hi ha hagut cap mort. Amb un parell de morts les notícies de Portugal haurien tingut un dramatisme considerable. Però les coses han anat fluixetes, amb problemes laborals i així. I és que els portuguesos no estaven preparats per fer la revolució. Les revolucions es fan amb més conspiració i més càlcul. Els portuguesos s'han llevat un matí i